

nu gjældende Lov, kan Politidirecteuren arrestere, hvem han vil; i Placaten af 4de April 1809, som ikke er ophævet, staaer: „Politimesteren er bemyndiget til at belægge med Arrest Enhver, hvis Person han maatte agte fornødent at forsikre sig,“ og der lægges til, at en saadan Arrestation af Kjøbenhavns Politidirecteur henhører ikke under Politiretten, men hvis Nogen vil klage over den, saa skal han indgive Klage til Cancelliet eller nu til Justitsministeriet, og saa beroer det paa Justitsministeren, om Arrestationen skal gjøres til Gjenstand for Højesterets Paakjendelse eller forelægges Kongen unideltbart. Saaledes er den lovlige Tilstand nu; det er mig ikke bekendt, at den benyttes paa den Maade, hvorpaa den saaledes kan benyttes; men naar man vil tage det Spørgsmaal for, hvorvidt Politidirecteuren skal vedblive at have Dommermyndighed, saa maa man ogsaa komme paa det Nene med, hvorvidt han er berettiget til at arrestere Nogen, — det er netop Potentsen af Dommermyndigheden. Efter mit Skjøn vil Arrestmyndigheden neppe med Tøje kunne fratages Politidirecteuren; jeg troer, at han i en By som Kjøbenhavn under farefulde Forhold maa være berettiget til at belægge Enhver med Arrest, forsaavidt som han selv vil staae til Ansvar derfor, men jeg troer tilige, at der bør gives en særegen Regel for den Ansvarlighed, som Politidirecteuren paadrog sig ved sine Arrestdecreter.

De foregaaende ærede Talere have temmelig udførlig omtalt den Behandlingsmaade, som Lovforslaget fremsætter angaaende offentlige Politifager. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det er alle offentlige Politifager, der ville komme til at henhøre under den nye ottende Afdeling af Criminal- og Politiretten, og ikke, saaledes som den 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Wille) sagde igaar, blot de Sager, der hidtil have været afgjorte ved Politidirectorens Protokol; efter Lovudkastet tages alle offentlige Politifager sammen under een Afdeling af Retten. Nu er Forholdet saaledes, at der er 7 Afdelinger under Criminal- og Politiretten; de to Afdelinger befatte sig blot med private Politifager, de fem Afdelinger ere criminelle Undersøgelsesretter, og derunder høre ikke blot de criminelle Sager, men i Reglen ogsaa alle

offentlige Politifager, og det er disse, tilligemed Sagerne fra Politidirectorens Protokol, forsaavidt de ere Domsager, der skulle henlægges under en ottende Afdeling. Efter mit Kjendskab til Forholdene vil denne ottende Afdeling paa ingen Maade blive saa overfyldt, som udtalt af flere, f. Ex. af Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage); jeg troer ikke, at de offentlige Politifagers Antal er saa overordentlig stort, og det er mig bekendt, at en stor Deel af disse Sager ere aldeles ubetydelige, det er Sager, som af en enkelt Dommer kunne tilendebringes saa at sige i Dufinviis i een Dag. Blandt andre Sager af den Art, som navnlig forekomme i Criminal- og Politiretten, er der Sager angaaende Sessionsvæsenet, Idømmelsen af Mulfter for dem, der blive borte fra Møde paa Sessionen; saadanne Sager ere utrolig simple, og en Dommer, som har nogen Øvelse deri — hvilket er Tilfældet med Criminal- og Politirets Assessorerne, da de jo blive langsommelig Tid i denne Ret — vil baade paa en behørig og paa den forsvarligste Maade kunne tilendebringe en Mængde slige Sager paa een Dag. Den ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Wille) undrede sig over eller beklagede, at de Sager, der skulle foretages i dette 8de Kammer, skulle behandles som offentlige Politifager; men naar det er offentlige Politifager, saa maae de dog behandles som saadanne; det er virkelig ikke let at indsee, hvilken Behandling de ellers skulde have. Udkastet hentyder paa en summarisk Proces; men der er allerede gjort opmærksom paa, at hvis Dommeren i 8de Afdeling skal kunne idømme Bænd- og Brøds-Straf eller Fængsel, saa gaaer det paa ingen Maade an, at han idømmer Straf uden at have Præmisseser og uden at have Forklaring fra den Tiltalte eller fra Vidner, hvis saadanne behøves, eller uden at have tilveiebragt den Tiltaltes Generalia. Man skal huske paa — det har den ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand nok ikke tænkt paa — at saadanne Domme, som affiges i den 8de Afdeling, ville ogsaa tages med ad acta, naar den dømtte Person i Fremtiden kommer under Tiltale, og da gjælder det, i den Tiltaltes Interesse at ophjse, hvad der er passeret ham angaaende under denne 8de